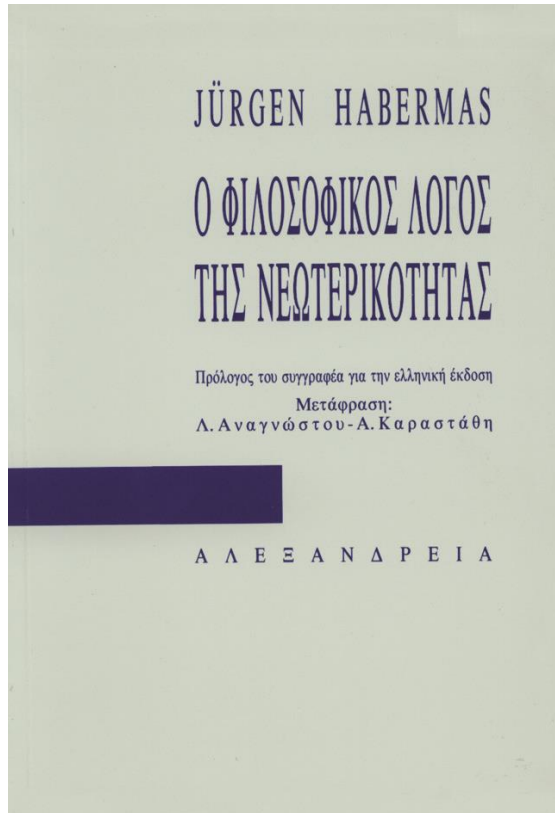

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Γιούργκεν Χάμπερμας

**Ο ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΣ
ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ
ΝΕΩΤΕΡΙΚΟΤΗΤΑΣ**

Δώδεκα παραδόσεις

**Πρόλογος του συγγραφέα για την
ελληνική έκδοση
Μετάφραση: Λευτέρης Αναγνώστου –
Αναστασία Καραστάθη**

ISBN 960-221-076-1 – σχήμα 21x14 – σελ.
512 – έκδοση 1993 – τιμή 27,00 € (χωρίς
ΦΠΑ)

Νεωτερικότητα και Μεταμοντέρνο, Διαφωτισμός και Μεταϊστορία: το πλέγμα που σκιαγραφούν αυτοί οι διάσημοι πλέον όροι σημαδεύει την αυτοεικόνα του ευρωπαϊκού – αμερικανικού πολιτισμού και την όλο και πιο επίμονα εξορκίζομενη υπέρβασή του. Φαινόμενα που σφράγισαν τους νεότερους χρόνους, όπως η δημοκρατία και το φυσικό δίκαιο, η πολιτική οικονομία και η κριτική της, ο εξορθολογισμός του κράτους, της κοινωνίας και της καθημερινής ζωής, η διαλεκτική ατόμου και κοινωνίας, η αυξανόμενη απόσταση μεταξύ γνώσης και πίστης, η αυτονόμηση των πεδίων της επιστήμης, της ηθικής και της αισθητικής, βρίσκονται σήμερα, μετά από αλεπάλληλες κρίσεις και μετασχηματισμούς, στο στόχαστρο της «μεταμοντέρνας» αμφισβήτησης. Στη διαμάχη για τη φύση της νεωτερικότητας και το ξεπέρασμά της, που ξέσπασε στις αρχές της δεκαετίας του '80 με πρωτεργάτη τον Habermas, φωτίζεται επομένως μια ολόκληρη εποχή και αναζητούνται οι πιθανές προεκτάσεις της.

Έργο ενός από τους τελευταίους οικουμενικούς στοχαστές, κριτική επισκόπηση της νεότερης φιλοσοφίας (από τον Hegel και τον Nietzsche ως τον Adorno και τον Heidegger), αντιπαράθεση της θεωρίας της επικοινωνιακής δράσης με τα κυριότερα ρεύματα της σύγχρονης σκέψης (Derrida, Bataille, Foucault, Καστοριάδης, Luhmann), ο Φιλοσοφικός λόγος της νεωτερικότητας παραμένει η πιο σφαιρική και συστηματική συμβολή στο κεντρικό αυτό θέμα του τέλους του αιώνα μας.

Οι δώδεκα πανεπιστημιακές παραδόσεις που συνθέτουν το πολυσυζητημένο αυτό έργο αναφέρονται σε ένα ευρύτατο γνωστικό πεδίο (από τις κοινωνικές και πολιτικές επιστήμες

ώς τη φιλοσοφία και τη λογοτεχνική θεωρία) και επιβεβαιώνουν την κομβική θέση του συγγραφέα στον σύγχρονο διεθνή στοχασμό. Δίνοντας το θεωρητικό περίγραμμα της νεότερης εποχής, ο Χάμπερμας ανατρέχει στις φιλοσοφικές πηγές του νεωτερικού προτάγματος και της «μεταμοντέρνας» αμφισβήτησής του. Τα έργα του Χέγκελ, των αριστερών και δεξιών εγγελιανών, του Σίλλερ, του Μαρξ, του Νίτσε, του Χάιντεγγερ και των στοχαστών της «Σχολής της Φρανκφούρτης» παρουσιάζονται έτσι ως ανταποκρίσεις στις ιδέες του Διαφωτισμού και στις διαδικασίες εξορθολογισμού και εκσυγχρονισμού που αναπτύχθηκαν κατά τον 18^ο και 19^ο αιώνα. Στη συνέχεια ο Χάμπερμας προβαίνει σε μια συστηματική παρουσίαση και κριτική σύγχρονων στοχαστών, όπως οι Μπατάιγ, Φουκώ, Ντερριντά, Καστοριάδης, Λούμαν, για να υποδείξει μια διαφορετική απάντηση στις συγκρούσεις και τις εντάσεις της εποχής μας, εμπνευσμένη από τη δική του θεωρία της επικοινωνιακής δράσης.

«... μια τεράστια τοιχογραφία της σύγχρονης φιλοσοφίας».

Δ.Κ. Ψυχογιός, Το Βήμα